

Arrest

nr. 181 002 van 20 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DE TROYER en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 1 december 2015 België is binnengekomen, diende op 11 januari 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 29 juli 2016 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 29 juli 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 11/01/2016
Overdracht CGVS: 22/02/2016*

Op 22 maart 2016 werd u gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 9u tot 13u15. U werd bijgestaan door een tolk die het Koerdisch (Sorani)

machtig is. Uw advocaat Meester Evelien Verstraeten (loco Meester Dominique van Eenoo) was tijdens het gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde dat u de Iraakse nationaliteit bezit, een soennitische Koerd bent, en op 18 april 1993 in Kaneskan in de provincie Suleymaniya in Irak bent geboren. U woonde daar vanaf uw geboorte en verhuisde later met uw familie naar Sabun Karan waar u 8 jaar woonde en naar Majibag waar u de laatste 6 jaar verbleef. U heeft een zus S. (°1999) en broer D. (°2011). U ging naar school tot het 5de middelbaar en nadien had u verschillende jobs, maar niet continue. Zo werkte u in een winkeltje in Majibag waar u droge voeding, rijst en koekjes verkocht. U werkte hier vanaf januari 2015 tot juni, ongeveer 6 maanden. U denkt dat de baas M. heette.

Al werkend in het winkeltje leerde u een meisje kennen dat Sh. heet en 18 jaar oud is. U kocht voor haar een simkaart en u begon een relatie met haar op 20 februari 2015. Na 2 à 3 maanden ging u met haar naar het Azadi park. Uw vriendin was bang voor haar familie die behoort tot de Kawa Besary stam. U kwam in het park haar broer tegen die er was met 2 à 3 vrienden. Zij sloegen u. Haar broer bedreigde u met de dood. Het meisje zei later dat ze ook geslagen werd bij haar thuis. Ze contacteerde u na deze gebeurtenis veel minder, nog maar om de 2 à 3 dagen.

Op 10 juni spraken jullie terug af. U reed met haar naar Chaviland. Twee auto's achtervolgden u en beschoten u zodat u stil zou staan. U reed door en zette uw vriendin in de buurt van haar huis af. Uzelf ging naar huis. Daar werd uw huis omstreeks 2 à 3 u 's nachts beschoten.

U besloot de hand te gaan vragen van uw vriendin. Twee à 3 dagen na de beschieting stuurde u uw ouders naar de ouders van uw vriendin om haar hand te vragen. Zij bedreigden uw ouders en zeiden dat uw vriendin met haar neef zou trouwen. Het meisje belde u dat u weg moest gaan, sindsdien heeft u geen contact meer. U besliste te vluchten.

Na 10 juni verhuisde u naar uw oom langs moeders kant, Y. H. F. U bleef drie en halve maand bij hem in het dorp Sharbazher. Uw ouders verlieten omwille van uw probleem in juli hun wijk en verhuisden naar de wijk Qula Raessy in Suleymaniya.

U verliet Irak op 11 september 2015 en vluchtte naar Turkije waar u een maand verbleef. Nadien reisde u door naar Bulgarije waar maffiosi u slecht behandelden. Nadien reisde u door via Servië, Kroatië, Hongarije, Oostenrijk, Duitsland. U weet niet meer op elke dag u in België aankwam omdat u in een kerk verbleef. Op 11 januari 2016 vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in Brussel.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende (originele) documenten voor: identiteitskaart en nationaliteitsbewijs. Na het interview stuurde u nog twee foto's van u en uw vriendin door.

B. Motivering

Na een grondig onderzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u vage en tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw job in het winkeltje waar u uw vriendin leerde kennen en waar u een relatie met haar aanknoopte (CGVS p.5, p.7). Zo beweerde u eerst dat u een volledig jaar werkte in dat winkeltje, nadien dat u er een 3 à 4 maanden werkte, u veranderde dit dan in 4 à 6 maanden en later preciseerde u dat u van januari tot juli 2015 daar werkte (CGVS p.5). Aangezien dit net de maanden zijn waarin u een relatie had met uw vriendin - van 20 februari tot 10 juni 2015 (CGVS p. 7-8) - kan het absoluut niet overtuigen dat u dit niet zou weten en u hieromtrent geen meer coherente verklaringen kunt afleggen. Uw verklaring dat u de naam van uw baas vergeten bent en enkel denkt dat hij meneer M. heette (CGVS p.5), is in de context van vorige bemerking, ook opmerkelijk te noemen en dit alles doet twijfels rijzen aangaande uw geloofwaardigheid.

Deze appreciatie wordt door volgende vaststelling onderstreept. Zo geeft u aan dat uw vriendin en haar familie lid zouden zijn van de Kawa Besary stam in Koerdistan (Vragenlijst DVZ, punt 3; vraag 5 en CGVS gehoorverslag p.8) en dat de broer en ouders van uw vriendin uzelf en uw ouders bedreigd zouden hebben (CGVS p.7-8). U slaagt er in uw verdere verklaringen echter absoluut niet in dit aannemelijk te maken (CGVS p.8-11). Zo verklaart u immers dat u niet weet wat de familienaam is van uw vriendin en wat de namen zijn van de broer of vader van uw vriendin die u bedreigd zouden hebben, u zou het haar niet hebben gevraagd (Vragenlijst DVZ, Vraag 5 en CGVS p.8). Gezien u stelt toch gedurende 5 maanden een relatie te hebben gehad en u volgens uw verdere verklaringen bij het CGVS wel degelijk in de mogelijkheid was u daar van te vergewissen, kan uw onwetendheid hieromtrent niet overtuigen (CGVS p.13). U geeft immers aan dat uw ouders de hand van uw vriendin zijn gaan vragen bij hen thuis (CGVS p.7), u verklaarde intensief contact te hebben gehad met uw vriendin tijdens de

eerste maanden van uw relatie, maar ook nog na een eerste incident in het Azidi park op 11 mei 2015 contact te hebben gehouden met uw vriendin - ongeveer 2 à 3 sms'en per week tot 10 juni (CGVS p.7). Op 10 juni 2015 sprak u nog af met uw vriendin en reed u haar naar huis (CGVS p.7, p.8-11). Na 10 juni vluchtte u naar uw oom en u vertrok op 11 september 2015 naar België. Het kan dan ook absoluut niet overtuigen dat, indien u daadwerkelijk bedreigd werd op 11 mei, u in deze omstandigheden niet meer wilde en wist te weten te komen dan de stamnaam van de familie. Als u vreest voor uw ouders die nog in Irak zijn, kan het absoluut niet overtuigen dat u niet meer informatie heeft over de actoren van vervolging, in casu de familie van uw vriendin. Exacte info over deze specifieke familie is immers van essentieel belang om uw vrees correct te kunnen inschatten, doch nergens uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat u hiervoor enige inspanning heeft gedaan en dit gegeven ondermijnt uw geloofwaardigheid. Bijkomend dient nog te worden opgemerkt dat u uw vriendin haar voornaam bij het CGVS niet spontaan vermeldt bij de verwoording van uw asielmotieven, maar u deze naam pas geeft wanneer u er specifiek naar gevraagd werd (CGVS p. 8). Ook dit gegeven wekt toch, gezien het hier uw teergeliefde betreft, verbazing. Eveneens opvallend is de vaststelling dat u pas laat in het gehoor aangeeft dat u over 2 foto's beschikt met daarop u en uw vriendin (CGVS p.12), terwijl u bij het CGVS reeds eerder expliciet naar al uw documenten gevraagd werd en u hierover niet rept (CGVS p. 3). U legde deze foto's niet neer bij DVZ, waar u zelfs expliciet aangaf niet over foto's te beschikken (CGVS p.12 en Vragenlijst DVZ, punt 3, vraag 5). Dat u deze foto's later terug vond op uw memystick en u deze foto's niet wilde toevoegen aan uw dossier tenzij uw gezicht bedekt wordt (CGVS p.12) kan absoluut niet overtuigen, dat hoeft geen betoog. Verder dient aangestipt dat het louter neerleggen van dergelijke foto's nog niets zegt over de aard van uw relatie met het afgebeelde meisje, temeer ze op een van de foto's totaal niet herkenbaar is (CGVS p.12 en zie foto's in groene map). Deze door u neergelegde twee foto's voegen dan ook totaal niets toe aan uw relaas.

Vervolgens geeft u aan dat de Kawa Besary stam een gevaarlijke stam is maar reikt u geen enkele indicatie aan waaruit dat kan afgeleid worden. U gevraagd naar voorbeelden om dit te illustreren, weet u niet welke voorbeelden u kan geven over deze stam (CGVS p.9). U kent geen verdere leden van deze stam, zo geeft u aan (CGVS p.10). U geeft voorbeelden van een andere stam (CGVS p.8, p.9), u verwijst naar informatie te vinden op het internet (CGVS p.8, p.9) en u geeft aan dat er veel films gemaakt zijn over dit onderwerp (CGVS p.8). Uw verhaal zou gelijken op die verhalen (CGVS p.8). Er werd u ruimschoots de kans geboden om het CGVS ervan te overtuigen dat u niet uw informatie uit de films en internet haalde (CGVS p.9-13). Dat u niet meer informatie kan geven over uw probleem en enkel naar andere verhalen verwijst overtuigt dan ook allerm minst en dit staat in tegenstelling tot de vrees die u wil laten uitschijnen. Het kan dan ook absoluut niet overtuigen dat u dienaangaande niets kan vertellen over deze stam en u niet eens de namen kent van uw onmiddellijke belagers. Dat uw neef een probleem had met de stam Wadi Hami uit Chamchamal en dat hij vermoord zou zijn, kan deze appreciatie niet ombuigen in positieve zin. U geeft immers al zelf aan dat dit verhaal los staat van uw asielmotieven of uw problemen (CGVS p.9). U geeft aan dat u toen dit gebeurde geen enkel persoonlijk probleem had en u niet aanwezig was bij deze gebeurtenissen, en uw neef uit de UK kwam zodat duidelijk is dat deze gebeurtenissen niet gelinkt zijn (CGVS p.8, p.9).

Wat betreft de appreciatie van uw documenten dient te worden opgemerkt dat u enkel uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs voorlegt. Deze stukken hebben betrekking op uw identiteit en nationaliteit, wat hier niet ter discussie staat, maar hebben geen betrekking op de door u beweerde problemen. Voorts kunnen uw verklaringen niet overtuigen dat u net die stukken bent verloren die uw verhaal zouden kunnen bevestigen. U gaf bij het CGVS aan dat u zelf een sim-kaart kocht voor uw vriendin bij de start van uw relatie en u vele sms'en van uw vriendin op uw gsm kreeg (CGVS p.11), dat u een facebook account heeft waar u met uw vriendin contact had en waar u nog op kon toen u in Turkije was (CGVS p.11) en dat u in België foto's van uw vriendin heeft gevonden op een memory stick van uw gsm (CGVS p.12). Gelet op uw voorgaande verklaringen én het feit dat in uw asielmotieven uw relatie centraal staat is het hoogst opmerkelijk dat u bij het CGVS aankwam zonder enig begin van bewijs dat u een relatie had met uw vriendin Sh. Zo verklaarde u dat u uw gsm terug naar Koerdistan zou opgestuurd hebben vanuit Turkije omdat men u had gewaarschuwd dat u, in geval dat u zou worden opgepakt, beter 'geen sms-en bij had' en u verklaarde dat uw facebook account gehacked was (CGVS, p.11). Gezien het geheel van bovenstaande verklaringen, kan dit alles bezwaarlijk overtuigen.

Volledigheidshalve dient nog aangestipt dat tijdens uw interview bij het CGVS rekening werd gehouden met de bijzondere omstandigheden van uw gehoor op 22 maart 2015, toen twee aanslagen plaatsvonden in Brussel. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw gehoor op een zeer serene en volledige manier verliep en dit nieuws geen grote impact had op het verloop van dit interview. U gaf aan niet onder de indruk te zijn van de gebeurtenissen en naar buiten te willen gaan na het interview ondanks de veiligheidssituatie (CGVS p.9). Er werd stipt gestart om 9u. Er werd u de kans geboden uw hele asielrelaas te vertellen en wanneer een dienstmededeling volgde tijdens een pauze (CGVS p.9) werd u attent gemaakt op wat er gebeurde en wat dit praktisch betekende voor het verloop van het

gehoor (CGVS p.9). Het verdere verloop van het gehoor gebeurde gezien de omstandigheden zeer sereen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Uw verklaring dat u zich vrij moe voelde doet hieraan geen afbreuk daar uit bovenstaande observaties blijkt dat u uw asielmotieven totaal niet aannemelijk hebt gemaakt (CGVS p.4, p.8).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij bepaalde Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Sulejmaniya te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), nog steeds significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) regio kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2015-2016 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014-begin 2015), opnieuw de militaire controle verwerven. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De offensieven van IS en de tegenoffensieven van de peshmerga en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tamim en Diyala hebben evenwel slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Het terreurgeweld in KAR-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vond de voorbije drie jaar drie grootschalige aanslagen plaats in KAR-gebied, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Deze zeldzame terreurdaden, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijkt zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van nagenoeg 250.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de wederzijdse wrevel omtrent de verdeling van olie- en andere bodemrijksdommen, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft bij het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gericht luchtbombardementen op PKK-bases in het

bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een enig middel aan als volgt:

"Overwegend dat verzoekers een eerste middel nemen van de schending van artikel 1ste sectie A, §2 Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 van artikels 48/3, 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen evenals de gegrondheid en de wettelijkheid van de beslissingen betreffend de hoedanigheid van vluchteling en het statuut van de subsidiaire bescherming

Overwegend dat het Commissariaat voor vluchtelingen en staatlozen geweigerd heeft de hoedanigheid van vluchteling aan verzoeker ter erkennen wegens verschillende incoherenties en onduidelijkheden in zijn verhaal. Dat het aangewezen is deze argumenten te beantwoorden.

1. Het werk van verzoeker

Overwegend dat tegenpartij aan verzoeker verwijt zich verschillende keren vergist te hebben op de duur van zijn tewerkstelling in de voedingwinkel (1 jaar, 6 maanden, 4 maanden,...).

Dat de verklaringen van verzoeker nochtans duidelijk zijn: "ik werkte daar, maar niet continu. 2 maanden bv. en dan weer niet omdat ik de oudste was thuis lieten ze me niet werken. Enkel het laatste jaar werkte ik een volledig jaar in een winkeltje. Daarom kreeg ik een probleem".

Dat hij eraan gevoegd heeft: "al mijn andere werken duurden maar 2 maanden maximum. Alleen daar, heb ik maar 4 tot 6 maanden gewerkt".

Dat toen zijn problemen begonnen zijn, verzoeker voor een duur van 6 maanden werkte, dus van januari tot juni 2015.

Dat er dus geen tegenstrijdigheid bestaat in de verklaringen van verzoeker: hij is verschillende keren te werk gesteld geweest in deze winkel en dit voor korte en verschillende periodes.

Dat toen hij de problemen kende, hij voor zes maanden aangeworven werd.

Dat verzoeker onlangs een attest van zijn werkgever zal neerleggen.

Wat het feit betreft dat verzoeker alleen maar de voornaam kent, is heel logisch omdat hij hem alleen met zijn voornaam noemde.

Dat het feit dat hij de familienamen niet onthoudt, niet betekent dat de problemen niet echt waren.

2. De familie van Sh.

Overwegend dat er aan verzoeker verweten wordt over heel weinig informatie te beschikken over zijn vriendin en haar familie en onder ander haar familienaam niet te kennen.

Dat verzoeker bekend haar familienaam niet te kennen.

Dat hij herinnert dat hij een verhouding gedurende amper 5 maanden met Sh. gehad heeft.
Dat na 3 maanden hun relatie verzwakte wegens het incident van het Azadipark waardoor Sh. alleen maar om de 2 à 3 dagen verzoeker kon opbellen.
Dat in ieder geval, het feit dat verzoeker de familienaam van zijn vriendin niet kende het niet toelaat aan de werkelijkheid van de situatie te twijfelen;
Dat indien er een twijfel zou bestaan, het tegenpartij toekomt verzoeker over zijn vriendin te ondervragen (uiterlijk, persoonlijkheid, studies, vrijetijdbestedingen,...).
Dat dit niet het geval was.
Overwegend dat verzoeker twee foto's van zijn vriendin afgegeven heeft;
Dat tegenpartij verbaasd is dat verzoeker deze foto's aan de DVZ niet getoond heeft of nog vroeger, gedurende zijn verhoor in hun lokalen.
Dat verzoeker heel eenvoudig uitgelegd heeft dat hij niet deze foto's meegenomen had bij zijn eerste verhoor bij de DVZ, wat helemaal niet abnormaal is.
Dat bij het begin van zijn verhoor bij het CGVS, wanneer hem gevraagd werd of hij nog over andere documenten beschikte, verzoeker alleen maar gedacht heeft dat de behandelende agent het over documenten in verband met zijn identiteit waren.
Dat hij dus niet onmiddellijk gedacht heeft de 2 foto's van Sh. te tonen.
Dat in ieder geval dit element van tegenpartij absoluut niet relevant is, des te meer dat verzoeker deze spontaan getoond heeft wanneer er over deze problemen gesproken werd.
Dat men alleen aan verzoeker verwijten kan, geen logische denkwijze te volgen wat kennelijk onvoldoende is om hem de hoedanigheid van vluchteling te weigeren.

3. De familie van Sh. en de stam Kawa Besary

Overwegend dat tegenpartij aan verzoeker verwijt over geen informatie te beschikken over de familie van Sh.
Dat men toch moet vaststellen dat er heel weinig vragen aan verzoeker gesteld werden over de familie van zijn vriendin.
Dat nochtans, verzoeker kon meedelen dat de vader van Sh. de naam M. draagt, dat haar moeder N. heet en haar broer T.
Dat verzoeker ook de familienaam van deze familie kent namelijk F.
Dat verzoeker belangrijke geheugen- en concentratieproblemen kent, en dat hij daardoor, op de dag van het verhoor wegens de stress, deze informatie niet meer kon geven.
Dat bovendien, gezien de korte duur van de verhouding en wegens het conflict dat tussen verzoeker en de familie van Sh. bestaat, het heel normaal is dat verzoeker niet veel inlichtingen over deze familie kon geven.
Dat hij nooit met hen omgegaan is.
Dat wat deze stam betreft, verzoeker uitgelegd heeft dat het over een heel belangrijke familie uit IRAK gaat.
Dat hij verschillende foto's bij het dossier neerlegt en ook foto's van de vertegenwoordigers van de belangrijke hoofden van deze stam.
Dat hij weet dat deze stam verbonden is met de regering en dat ze gevormd is uit strijders die altijd gewapend zijn.
Dat verzoeker herinnert dat hij nooit in aanraking met deze familie gekomen is, behalve sinds hij Sh. kent.
Dat hij nooit rechtsreeks met hen in aanraking kwam, behalve toen hij door deze stam geslagen, achtergevolgd of bedreigd werd.
Dat verzoeker voldoende informatie aan de behandelende agent gegeven heeft, die als niet-relevant beschouwd wordt omdat ze uit internet afkomstig zijn.
Door het feit dat verzoeker aan deze stam behoort en dat zijn relatie ermee als gevaarlijk beschouwd mag worden, een uitleg kan zijn voor het feit dat hij geen andere informatie over deze stam bezit dan degene die men op internet vindt.
Dat integendeel, het feit dat verzoeker geprobeerd heeft inlichtingen over deze stam te vinden, die de oorzaak is van zijn vlucht uit IRAK, wel bewijst dat hij heel veel belang hecht aan zijn asielaanvraag.
Dat de stappen die hij ondernomen heeft om zoveel mogelijk informatie te krijgen over zijn vervolgers , zijn asielaanvraag nog meer geloofwaardig maakt.

4. De documenten

Overwegend dat de nationaliteit van verzoeker door tegenpartij niet betwist wordt.
Dat deze hem nochtans verwijt geen bewijs te kunnen geven van zijn verhaal.

Dat verzoeker inderdaad uitgelegd heeft, dat hij zich in Turkije van zijn gsm ontdoen heeft en dat zijn facebook account niet meer actief was omdat het gekraakt werd.

Dat dit, spijtig genoeg, feiten zijn die verzoeker niet kan bewijzen.

Dat in ieder geval, verzoeker gaat proberen documenten te krijgen, namelijk een getuigenis van zijn onkel bij wie hij een schuilplaats vond vooraleer te vluchten en een getuigenis van zijn ouders.

Hij gaat ook proberen een attest te krijgen van zijn baas om te bewijzen dat hij wel in de winkel werkte waar hij Sh. leerde kennen.

Dat in ieder geval, men erover eens is dat indien het moeilijk is voor een kandidaat vluchteling bewijzen van zijn verhaal te brengen, tegenpartij rekening mag houden met de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Dat men wel moet vaststellen dat de vragen in verband met de verhouding met Sh. heel kort waren, hoewel het een basiselement is voor zijn asielaanvraag.

Dat een nietigverklaring van de betwiste beslissing helemaal gerechtvaardigd is."

Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker foto's van de stam Kawa Besary toe aan het verzoekschrift.

2.1.2. In een aanvullende nota van 28 november 2016 voegt de Commissaris-generaal UNHCR's "Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekers toelichting in het verzoekschrift over zijn werk in het winkeltje waar hij zijn vriendin leerde kennen en waar hij een relatie met haar aanknoopte stelt de motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht. Hij volhardt verder in de verklaring dat hij de naam van de baas niet kende en enkel denkt dat hij M. heet. Verzoeker gaat verder nog in op zijn vage en ontoereikende verklaringen over Sh., haar familie en de stam van Kawa Besary, maar ook deze toelichting doet geen afbreuk aan de vaststellingen in de bestreden beslissing. Verzoekers toelichting dat hij enerzijds bekent dat hij haar familienaam niet kent, maar anderzijds stelt dat de familienaam "FAEQ" zou zijn ontnemt verzoekers betoog elke geloofwaardigheid. Verzoeker stelt nog dat hij bijkomende documenten probeert te verzamelen, zoals een attest van zijn werkgever, maar dit werd niet aan het dossier toegevoegd. De Raad benadrukt dat dergelijke documenten, alsook de foto's die thans bij het verzoekschrift werden gevoegd over de stam Kawa Besary, slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben indien deze kaderen in geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Verzoeker volhardt in zijn afgelegde verklaringen over zijn vrees voor vervolging, maar gaat voorbij aan de concrete motieven die de bestreden beslissing onderbouwen waarom er geen geloof kan worden gehecht aan deze vrees voor vervolging:

"Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u vage en tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw job in het winkeltje waar u uw vriendin leerde kennen en waar u een relatie met haar aanknoopte (CGVS p.5, p.7). Zo beweerde u eerst dat u een volledig jaar werkte in dat winkeltje, nadien dat u er een 3 à 4 maanden werkte, u veranderde dit dan in 4 à 6 maanden en later preciseerde u dat u van januari tot juli 2015 daar werkte (CGVS p.5). Aangezien dit net de maanden zijn waarin u een relatie had met uw vriendin - van 20 februari tot 10 juni 2015 (CGVS p. 7-8) - kan het absoluut niet overtuigen dat u dit niet zou weten en u hieromtrent geen meer coherente verklaringen kunt afleggen. Uw verklaring dat u de naam van uw baas vergeten bent en enkel denkt dat hij meneer M. heette (CGVS p.5), is in de context van vorige bemerking, ook opmerkelijk te noemen en dit alles doet twijfels rijzen aangaande uw geloofwaardigheid. Deze appreciatie wordt door volgende vaststelling onderstreept. Zo geeft u aan dat uw vriendin en haar familie lid zouden zijn van de Kawa Besary stam in Koerdistan (Vragenlijst DVZ, punt 3; vraag 5 en CGVS gehoorverslag p.8) en dat de broer en ouders van uw vriendin uzelf en uw ouders bedreigd zouden hebben (CGVS p.7-8). U slaagt er in uw verdere verklaringen echter absoluut niet in dit aannemelijk te maken (CGVS p.8-11). Zo verklaart u immers dat u niet weet wat de familienaam is van uw vriendin en wat de namen zijn van de broer of vader van uw vriendin die u bedreigd zouden hebben, u zou het haar niet hebben gevraagd (Vragenlijst DVZ, Vraag 5 en CGVS p.8). Gezien u stelt toch gedurende 5 maanden een relatie te hebben gehad en u volgens uw verdere verklaringen bij het CGVS

wel degelijk in de mogelijkheid was u daar van te vergewissen, kan uw onwetendheid hieromtrent niet overtuigen (CGVS p.13). U geeft immers aan dat uw ouders de hand van uw vriendin zijn gaan vragen bij hen thuis (CGVS p.7), u verklaarde intensief contact te hebben gehad met uw vriendin tijdens de eerste maanden van uw relatie, maar ook nog na een eerste incident in het Azidi park op 11 mei 2015 contact te hebben gehouden met uw vriendin - ongeveer 2 à 3 sms'en per week tot 10 juni (CGVS p.7). Op 10 juni 2015 sprak u nog af met uw vriendin en reed u haar naar huis (CGVS p.7, p.8-11). Na 10 juni vluchtte u naar uw oom en u vertrok op 11 september 2015 naar België. Het kan dan ook absoluut niet overtuigen dat, indien u daadwerkelijk bedreigd werd op 11 mei, u in deze omstandigheden niet meer wilde en wist te weten te komen dan de stamnaam van de familie. Als u vreest voor uw ouders die nog in Irak zijn, kan het absoluut niet overtuigen dat u niet meer informatie heeft over de actoren van vervolging, in casu de familie van uw vriendin. Exacte info over deze specifieke familie is immers van essentieel belang om uw vrees correct te kunnen inschatten, doch nergens uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat u hiervoor enige inspanning heeft gedaan en dit gegeven ondermijnt uw geloofwaardigheid. Bijkomend dient nog te worden opgemerkt dat u uw vriendin haar voornaam bij het CGVS niet spontaan vermeldt bij de verwoording van uw asielmotieven, maar u deze naam pas geeft wanneer u er specifiek naar gevraagd werd (CGVS p. 8). Ook dit gegeven wekt toch, gezien het hier uw teergeliefde betreft, verbazing. Eveneens opvallend is de vaststelling dat u pas laat in het gehoor aangeeft dat u over 2 foto's beschikt met daarop u en uw vriendin (CGVS p.12), terwijl u bij het CGVS reeds eerder expliciet naar al uw documenten gevraagd werd en u hierover niet rept (CGVS p. 3). U legde deze foto's niet neer bij DVZ, waar u zelfs expliciet aangaf niet over foto's te beschikken (CGVS p.12 en Vragenlijst DVZ, punt 3, vraag 5). Dat u deze foto's later terug vond op uw memystick en u deze foto's niet wilde toevoegen aan uw dossier tenzij uw gezicht bedekt wordt (CGVS p.12) kan absoluut niet overtuigen, dat hoeft geen betoog. Verder dient aangestipt dat het louter neerleggen van dergelijke foto's nog niets zegt over de aard van uw relatie met het afgebeelde meisje, temeer ze op een van de foto's totaal niet herkenbaar is (CGVS p.12 en zie foto's in groene map). Deze door u neergelegde twee foto's voegen dan ook totaal niets toe aan uw relaas.

Vervolgens geeft u aan dat de Kawa Besary stam een gevaarlijke stam is maar reikt u geen enkele indicatie aan waaruit dat kan afgeleid worden. U gevraagd naar voorbeelden om dit te illustreren, weet u niet welke voorbeelden u kan geven over deze stam (CGVS p.9). U kent geen verdere leden van deze stam, zo geeft u aan (CGVS p.10). U geeft voorbeelden van een andere stam (CGVS p.8, p.9), u verwijst naar informatie te vinden op het internet (CGVS p.8, p.9) en u geeft aan dat er veel films gemaakt zijn over dit onderwerp (CGVS p.8). Uw verhaal zou gelijken op die verhalen (CGVS p.8). Er werd u ruimschoots de kans geboden om het CGVS ervan te overtuigen dat u niet uw informatie uit de films en internet haalde (CGVS p.9-13). Dat u niet meer informatie kan geven over uw probleem en enkel naar andere verhalen verwijst overtuigt dan ook allerm minst en dit staat in tegenstelling tot de vrees die u wil laten uitschijnen. Het kan dan ook absoluut niet overtuigen dat u dienaangaande niets kan vertellen over deze stam en u niet eens de namen kent van uw onmiddellijke belagers. Dat uw neef een probleem had met de stam Wadi Hami uit Chamchamal en dat hij vermoord zou zijn, kan deze appreciatie niet ombuigen in positieve zin. U geeft immers al zelf aan dat dit verhaal los staat van uw asielmotieven of uw problemen (CGVS p.9). U geeft aan dat u toen dit gebeurde geen enkel persoonlijk probleem had en u niet aanwezig was bij deze gebeurtenissen, en uw neef uit de UK kwam zodat duidelijk is dat deze gebeurtenissen niet gelinkt zijn (CGVS p.8, p.9).

Wat betreft de appreciatie van uw documenten dient te worden opgemerkt dat u enkel uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs voorlegt. Deze stukken hebben betrekking op uw identiteit en nationaliteit, wat hier niet ter discussie staat, maar hebben geen betrekking op de door u beweerde problemen. Voorts kunnen uw verklaringen niet overtuigen dat u net die stukken bent verloren die uw verhaal zouden kunnen bevestigen. U gaf bij het CGVS aan dat u zelf een sim-kaart kocht voor uw vriendin bij de start van uw relatie en u vele sms'en van uw vriendin op uw gsm kreeg (CGVS p.11), dat u een facebook account heeft waar u met uw vriendin contact had en waar u nog op kon toen u in Turkije was (CGVS p.11) en dat u in België foto's van uw vriendin heeft gevonden op een memory stick van uw gsm (CGVS p.12). Gelet op uw voorgaande verklaringen én het feit dat in uw asielmotieven uw relatie centraal staat is het hoogst opmerkelijk dat u bij het CGVS aankwam zonder enig begin van bewijs dat u een relatie had met uw vriendin Sh. Zo verklaarde u dat u uw gsm terug naar Koerdistan zou opgestuurd hebben vanuit Turkije omdat men u had gewaarschuwd dat u, in geval dat u zou worden opgepakt, beter 'geen sms-en bij had' en u verklaarde dat uw facebook account gehacked was (CGVS, p.11). Gezien het geheel van bovenstaande verklaringen, kan dit alles bezwaarlijk overtuigen.

Volledigheidshalve dient nog aangestipt dat tijdens uw interview bij het CGVS rekening werd gehouden met de bijzondere omstandigheden van uw gehoor op 22 maart 2015, toen twee aanslagen plaatsvonden in Brussel. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw gehoor op een zeer serene en volledige manier verliep en dit nieuws geen grote impact had op het verloop van dit interview. U gaf aan niet onder de indruk te zijn van de gebeurtenissen en naar buiten te willen gaan na het interview

ondanks de veiligheidssituatie (CGVS p.9). Er werd stipt gestart om 9u. Er werd u de kans geboden uw hele asielrelaas te vertellen en wanneer een dienstmededeling volgde tijdens een pauze (CGVS p.9) werd u attent gemaakt op wat er gebeurde en wat dit praktisch betekende voor het verloop van het gehoor (CGVS p.9). Het verdere verloop van het gehoor gebeurde gezien de omstandigheden zeer sereen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Uw verklaring dat u zich vrij moe voelde doet hieraan geen afbreuk daar uit bovenstaande observaties blijkt dat u uw asielmotieven totaal niet aannemelijk hebt gemaakt (CGVS p.4, p.8)."

Verzoeker weerlegt de vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot de weigering van de vluchtelingenstatus niet. Hij beperkt zich in wezen tot het volharden in zijn verklaringen, hetgeen echter de omstandig uitgewerkte motieven van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. De Raad neemt de motivering van de bestreden beslissing, die pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, over.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie in het administratief dossier en de toelichting in de aanvullende nota van 28 november 2016 kan niet afgeleid worden dat de situatie in Noord-Irak valt onder de bepalingen van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal is terecht tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Noord-Irak onder de controle van de KRG thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Dit wordt overigens niet betwist in het verzoekschrift.

Gelet op het voormelde bestaan in verzoekers hoofde geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP